

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/83/EU IRÁNYELVE

(2011. október 25.)

a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1985. december 20-i 85/577/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ számos szerződéses jogot állapít meg a fogyasztók részére.

(2) Az említett irányelveket a tapasztalatokra tekintettel felülvizsgálták az alkalmazandó szabályok egyszerűsítésének és aktualizálásának, az ellentmondásos szabályok megszüntetésének és hiányosságaiak felszámolásának céljából. A felülvizsgálat rámutatott arra, hogy az említett két irányelvet egyetlen irányelvvel helyénvaló felváltani.

Ezért ezen irányelvnek egységes szabályokat kell meghatároznia a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések közös vonatkozásai tekintetében, eltérve a korábbi irányelvekben található minimális harmonizációs megközelítéstől, ugyanakkor lehetővé téve a tagállamok számára, hogy bizonyos vonatkozások tekintetében nemzeti szabályokat tartsanak fenn vagy fogadjanak el.

(3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedések révén hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához.

(4) Az EUMSZ 26. cikke (2) bekezdésével összhangban a belső piacnak egy olyan, belső határok nélküli térséget kell alkotnia, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások, valamint a letelepedés szabadsága. A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött fogyasztói szerződések egyes vonatkozásainak harmonizációja szükséges az olyan valódi fogyasztói belső piac előmozdításához, amely megfelelő egyensúlyt teremt a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége között, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett.

(5) A határokon átnyúló, távértékesítésben rejlő lehetőségek nincsenek teljes mértékben kihasználva. A belföldi távértékesítések utóbbi években tapasztalható jelentős növekedésével összehasonlítva korlátozott mértékben növekedett a határokon átnyúló távértékesítés. Az eltérés különösen jelentős a világhálón keresztüli értékesítés esetében, amelynek tekintetében a további növekedés lehetősége nagy. A határokon átnyúló, üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekben (közvetlen értékesítés) rejlő lehetőségeket számos tényező korlátozza, egyebek között az ágazatot szabályozó eltérő nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok. A belföldi közvetlen értékesítésnek az utóbbi években, különösen a szolgáltatási ágazatban (pl. közüzemi szolgáltatások) tapasztalt növekedéséhez képest a határokon átnyúló vásárlás e módját választó fogyasztók száma továbbra is alacsony maradt. Sok tagállamban a megnövekedett üzleti lehetőségekre válaszul a kis- és középvállalkozásoknak (köztük az egyéni kereskedőknek), illetve

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 54. o.

⁽²⁾ HL C 200., 2009.8.25., 76. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. június 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 10-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 372., 1985.12.31., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

a közvetlen értékesítéssel foglalkozó vállalatok ügynökeinek nagyobb hajlandóságot kellene mutatniuk arra, hogy felkutassák a más tagállamokban, különösen a határ menti térségekben található üzleti lehetőségeket. Ezért a fogyasztók tájékoztatására és az elállási jogra vonatkozó egyes rendelkezéseknek a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében való teljes harmonizációja hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelemhez és a fogyasztói piac jobb működéséhez.

- (6) Egyes eltérések a kereskedőket és fogyasztókat érintő jelentős belső piaci akadályokat eredményeznek. Ezen eltérések megnövelik az áruk határokon átnyúló kereskedelmében vagy szolgáltatások nyújtásában részt venni szándékozó kereskedők előírásoknak való megfelelésből eredő költségeit. Az aránytalan széttagoltság a fogyasztók belső piachba vetett bizalmát is aláássa.
- (7) Néhány alapvető szabályozási elem teljes harmonizációjának jelentősen növelnie kell a fogyasztók és a kereskedők jogbiztonságát. Mind a fogyasztóknak, mind a kereskedőknek egyértelműen meghatározott jogi fogalmakon alapuló, az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződések egyes vonatkozásait Unió-szerte szabályozó egységes rendszerre kell tudnia támaszkodnia. E harmonizáció hatásaként a szabályok széttagoltságából adódó akadályok eltűnnek, és megvalósul a belső piac ezen a területen. Ezeket az akadályokat csak uniós szinten meghatározott egységes szabályokkal lehet megszüntetni. Ezenkívül a fogyasztóknak magas szintű védelemben kell részesülniük az Unió egész területén.
- (8) A harmonizálendő szabályozási szempontoknak kizárólag a kereskedők és a fogyasztók között kötött szerződésekre kell vonatkozniuk. Ennélfogva ezen irányelv nem érinti a munkaszerződések, valamint az öröklési joggal, a családjoggal, továbbá a gazdasági társaságok alapításával és szervezetével vagy a partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos szerződésekre vonatkozó nemzeti jogot.
- (9) Ezen irányelv a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekkel, valamint az ezektől eltérő szerződésekkel kapcsolatban nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályokat állapít meg. Az irányelv emellett szabályozza az elállási jogot a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében, és összehangol néhány, az üzleti vállalkozások fogyasztókkal kötött szerződési teljesítésével és egyéb szempontjaival foglalkozó előírást.
- (10) Ezen irányelv nem sértheti a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (Róma I.)⁽¹⁾.

- (11) Ezen irányelv nem sértheti a konkrét ágazatokra vonatkozó uniós rendelkezéseket, így például az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekre, az orvostechnikai eszközökre, a magánélet védelmére és az elektronikus távközlésre, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokra, az élelmiszerek címkézésére, valamint a villamos energia és a földgáz belső piacára vonatkozó rendelkezéseket.
- (12) Az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási követelményeknek ki kell egészíteniük a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾, valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”)⁽³⁾ meghatározott tájékoztatási követelményeket. A tagállamok részére fenn kell tartani annak lehetőségét, hogy további, a területükön letelepedett szolgáltatókra alkalmazandó tájékoztatási követelményeket írjanak elő.
- (13) Az uniós jognak megfelelően továbbra is tagállami hatáskör marad ezen irányelv rendelkezéseinek az irányelv hatályán kívül eső területekre történő alkalmazása. A tagállamok tehát fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szerződésekre vonatkozóan az ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek megfelelő nemzeti jogszabályokat. A tagállamok határozhatnak például úgy, hogy az ezen irányelvben foglalt szabályok alkalmazását kiterjesztik jogi személyekre vagy olyan természetes személyekre, akik ezen irányelv értelmében nem fogyasztók, mint amilyenek a nem kormányzati szervezetek, az induló vállalkozások vagy a kis- és középvállalkozások. Hasonlóképpen, a tagállamok alkalmazhatják ezen irányelv rendelkezéseit olyan szerződésekre, amelyek ezen irányelv alkalmazásában nem távollevők között kötött szerződések, például azért, mert megkötésükre nem áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében kerül sor. A tagállamok emellett az ezen irányelv által konkrétan nem érintett kérdésekkel kapcsolatban fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket, így például az adásvételi szerződésekre – beleértve az áruk szállítására vagy a szerződés fennállása alatti tájékoztatási követelményekre – vonatkozó kiegészítő szabályokat.
- (14) Ezen irányelv nem érinti a szerződési jog azon területére vonatkozó nemzeti jogot, amelyet ezen irányelv nem szabályoz. Ennélfogva ezen irányelv nem sértheti például a szerződések megkötését vagy érvényességét (például az egyetértés hiányának esetét) szabályozó nemzeti jogot. Az irányelv hasonlóképpen nem sértheti a szerződészeges esetén igénybe vehető általános jogorvoslati lehetőségeket, a gazdasági rendre vonatkozó szabályokat (például a túlzó vagy uzsoraárakra vonatkozó szabályokat) és az etikátlan jogi ügyletekre vonatkozó nemzeti jogot.

⁽¹⁾ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- (15) Ezen irányelvnek nem kell összehangolnia a fogyasztói szerződések esetében alkalmazandó nyelvi követelményeket. A tagállamok ennél fogva fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti jogukba a szerződésekkel kapcsolatos tájékoztatásra és a szerződési feltételekre vonatkozó nyelvi követelményeket.
- (16) Ezen irányelv nem érintheti a jogi képviselőre vonatkozó nemzeti jogszabályokat, például a kereskedő nevében vagy képviselőjében (például ügynökként vagy megbízottként) eljáró személyre vonatkozó jogokat. Továbbra is a tagállamoknak kell hatáskörrel rendelkezniük ezen a területen. Az irányelvnek valamennyi kereskedőre vonatkoznia kell, függetlenül attól, hogy a köz- vagy magánszférába tartozik-e.
- (17) A fogyasztó fogalommeghatározásának azon természetes személyeket kell magában foglalnia, akik saját szakmájuk, üzleti tevékenységük vagy foglalkozásuk körén kívül eső területen járnak el. Kettős célú szerződések esetében azonban, amelyeknél a szerződést részben a személy szakmájába tartozó, részben pedig azon kívül eső célból kötik, és a kereskedési cél annyira korlátozott, hogy a teljesítés egésze szempontjából nem elsődleges, az adott személy szintén fogyasztónak tekintendő.
- (18) Ezen irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó szabadságát, hogy az uniós joggal összhangban meghatározzák, hogy mit tekintenek általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak, hogy hogyan kell e szolgáltatásokat megszervezni és finanszírozni az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban, és milyen konkrét kötelezettségeknek kell megfelelniük.
- (19) A digitális tartalom digitális formában előállított vagy szolgáltatott adat, úgymint számítógépes programok, alkalmazások, játékok, zene, videók vagy szövegek, függetlenül attól, hogy azokhoz letöltésen vagy folyamat-szerű adatátvitelen, tárgyi adathordozón keresztül, vagy más módon lehet hozzáférni. A digitális tartalom-szolgáltatásra vonatkozó szerződéseknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. A tárgyi adathordozón, úgymint CD-n vagy DVD-n szolgáltatott digitális tartalomnak ezen irányelv alkalmazásában árunak kell minősülnie. A nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalomra vonatkozó szerződések – hasonlóan a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekhez vagy a távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződésekhez – jelen irányelv alkalmazásában nem minősülhetnek sem adásvételi szerződéseknek, sem szolgáltatási szerződéseknek. Ilyen szerződések esetében a fogyasztó számára biztosítani kell az elállási jogot, kivéve, ha a fogyasztó az elállási időszak alatt beleegyezett a szerződés teljesítésének megkezdésébe, és tudomásul vette, hogy ennek következtében elveszíti a szerződéstől való elállás jogát. A tájékoztatásra vonatkozó általános követelményeken kívül a kereskedőnek tájékoztatnia kell a fogyasztót a digitális tartalom funkcionalitásáról és a tárgyhoz tartozó interoperabilitásáról. A funkcionalitás fogalmának utalnia kell a digitális tartalom lehetséges felhasználásának módjára, például a fogyasztói magatartás nyomon követésére; utalnia kell emellett a technikai korlátok hiányára vagy meglétére, például a digitális jogok kezelésére szolgáló rendszereken keresztüli védelemre vagy a regionális kódok alkalmazására. A tárgyhoz tartozó interoperabilitás fogalma azon standard hardver- és szoftverkönyvtárrel kapcsolatos információk bemutatására szolgál, amellyel a digitális tartalom kompatibilis, úgymint az operációs rendszer, a szükséges verzió vagy bizonyos hardvertulajdonságok. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia a digitális tartalomra vonatkozó rendelkezések további harmonizációjának szükségességét, és szükség esetén jogalkotási javaslatot kell benyújtania a kérdés kezelésére.
- (20) A távollevők között kötött szerződés fogalommeghatározásának valamennyi olyan esetre vonatkoznia kell, amikor áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a szerződés megkötésének időpontjáig – beleértve magát a szerződéskötést is – kizárólag egy vagy több távközlő eszköz (mint például postai megrendelés, internet, telefon vagy fax) alkalmazásával jön létre szerződés a kereskedő és a fogyasztó között. E fogalommeghatározásnak azokra a helyzetekre is vonatkoznia kell, amikor a fogyasztó csupán az áruval vagy a szolgáltatásról való információgyűjtés céljából tesz látogatást az üzlethelyiségben és ezt követően távolról folytat tárgyalást a szerződéssel kapcsolatban, illetve köti meg azt. Ezzel ellentétben a kereskedő üzlethelyiségében megtárgyalt, de végső soron távközlő eszközök alkalmazásával megkötött szerződések nem minősülnek távollevők közötti szerződéseknek. Szintén nem minősülnek távollevők közötti szerződéseknek a távközlő eszközök alkalmazásával kezdeményezett, de végső soron a kereskedő üzlethelyiségében megkötött szerződések. A távollevők között kötött szerződések fogalmába hasonlóképpen nem tartoznak bele a fogyasztó által távközlő eszközök alkalmazásával végrehajtott olyan foglalkozások, amelyek során szakmai szolgáltatás nyújtását kéri szakembertől, például amikor a fogyasztó telefonon bejelentkezik a fodrászhoz. Az áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer fogalmának magában kell foglalnia a kereskedőtől eltérő harmadik fél által felajánlott, azonban a kereskedő által használt rendszereket, például az online értékesítési felületeket. E fogalom azonban nem terjed ki azokra az esetekre, amikor a weboldalak csupán a kereskedőről, annak áruiról és/vagy szolgáltatásairól, illetve a kereskedő elérhetőségéről szolgáltatnak információkat.
- (21) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződést olyan szerződésként kell meghatározni, amelyet a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenlétében, a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen, például a fogyasztó otthonában vagy munkahelyén kötnek meg. Az üzlethelyiségen kívüli helyzetben a fogyasztó potenciális pszichológiai nyomásnak lehet kitéve vagy meglepetés érheti őt, függetlenül attól, hogy a fogyasztó kérte-e a kereskedő látogatását vagy sem. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés fogalommeghatározásának ki kell terjednie az olyan helyzetekre is, amelyekben a fogyasztóval személyesen és egyénileg lépnek kapcsolatba üzlethelyiségen kívüli helyzetben, de a szerződést közvetlenül ezt követően a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával kötik meg. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés fogalommeghatározása nem terjedhet ki azokra a helyzetekre, amelyek során a kereskedő először kizárólag

azért látogat el a fogyasztó otthonába, hogy méreteket vegyen fel vagy ajánlatot tegyen, a fogyasztóra nézve bárminemű kötelezettségvállalás létrejötte nélkül, a szerződéskötésre pedig később, a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával kerül sor a kereskedő ajánlata alapján. Ezekben az esetekben a szerződés nem tekinthető közvetlenül azt követően megkötöttnek, hogy a kereskedő felvette a kapcsolatot a fogyasztóval, ha a fogyasztónak a szerződéskötést megelőzően volt ideje átgondolni a kereskedő ajánlatát. Üzlethelyiségen kívül kötött szerződéseknek kell minősülniük az olyan vásárlásoknak is, amelyekre a kereskedő által szervezett olyan út alkalmával kerül sor, amelyen a megszerzett termékeket reklámozzák és értékesítésre kínálják.

(22) Fizikai formájától függetlenül üzlethelyiségnek minősül minden olyan helyszín (például bolt, árusítóbódé vagy teherautó), amely a kereskedő üzleti tevékenységének állandó vagy szokásos helyszínéül szolgál. A piaci árusítóhelyek és a vásári standok akkor tekintendők üzlethelyiségnek, ha e feltételnek megfelelnek. Az olyan kiskereskedelmi üzlethelyiségek, amelyekben a kereskedő – például sípályák és strandok közelében lévő üdülőhelyeken az idegenforgalmi szezonban – idényjelleggel végzi tevékenységét, üzlethelyiségnek minősülhetnek, ha ezen üzlethelyiségekben a kereskedő tevékenységét rendszeres jelleggel végzi. Nem tekintendők üzlethelyiségnek a kereskedő által üzleti tevékenysége céljára alkalmi jelleggel igénybe vett, a nyilvánosság előtt nyitva álló helyek, így az utcák, a bevásárlóközpontok, a strandok, a sportlétesítmények és a tömegközlekedési eszközök, továbbá a magánlakások és a munkahelyek. A jelen irányelv értelmében a kereskedő nevében vagy képviselőjében eljáró személy üzlethelyiségét ezen irányelv alkalmazásában üzlethelyiségnek kell tekinteni.

(23) A tartós adathordozóknak lehetővé kell tenniük a fogyasztó számára az adattárolást mindaddig, amíg a fogyasztó ezt a kereskedővel való kapcsolatából származó érdekei védelmének érdekében szükségesnek tartja. Az ilyen adathordozók közé sorolandók különösen a papír, az USB kulcsok, a CD-ROM-ok, a DVD-k, a memóriakártyák vagy a számítógépek merevlemezei, illetve az elektronikus levelek.

(24) A nyilvános árverés jellemzője, hogy azon a kereskedő és a fogyasztók egyaránt személyesen megjelennek vagy részükre adott a személyes megjelenés lehetősége. A kereskedő az árukat vagy a szolgáltatásokat néhány tagállam jogszabályai által engedélyezett licitálás keretében kínálja fel a fogyasztónak, áruk és szolgáltatások nyilvános árverés keretében történő értékesítése céljából. A legmagasabb ajánlatot tevő köteles megvenni az árukat vagy a szolgáltatásokat. Ezen irányelv alkalmazásában nem minősülhet nyilvános árverésnek a fogyasztók és a kereskedők rendelkezésére álló árverési célú online platformok használata.

(25) A távfűtésre vonatkozó szerződéseknek a víz-, gáz- vagy villamosenergia-szolgáltatási szerződésekhez hasonlóan ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. A távfűtés valamely központi forrásból – többek között gőz vagy forró víz formájában – szállító- és elosztóhálózaton keresztül több épületbe eljuttatott, fűtés céljából végzett hőszolgáltatás.

(26) Az ingatlanok vagy ingatlanokkal kapcsolatos jogok átruházására vagy ilyen ingatlanok vagy jogok megszerzésére vagy létrehozására vonatkozó szerződések, az új épületek építésére vagy meglévő épületek jelentős átalakítására, valamint lakóépületek lakáscélú bérbeadására vonatkozó szerződések már most is több konkrét előírás vonatkozik a nemzeti jogszabályokban. Ezen szerződések magukban foglalják például a még kialakítandó ingatlanok értékesítését és a haszonbérletbe adást. Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések nem megfelelőek e szerződések számára, amelyeket ezért ki kell zárni annak hatálya alól. Ezért ezen irányelv nem alkalmazandó az ilyen szerződésekre. A jelentős átalakítás az új épületek építésével összehasonlítható mértékű átalakítás, mint például az olyan átalakítás, amikor egy régi épületnek csak a homlokzatát tartják meg. A különösen az épületekhez tartozó melléképületek (például garázsok vagy verandák) építéséhez, valamint az épületek jelentős átalakítástól eltérő jellegű javításához vagy felújításához kapcsolódó szolgáltatási szerződéseknek, továbbá az ingatlanügynöki szolgáltatásokhoz kapcsolódó szerződéseknek és a lakóépületek nem lakáscélú bérbeadására vonatkozó szerződéseknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk.

(27) A szállítási szolgáltatások magukban foglalják a személy- és az áruszállítást is. A személyszállítás nem tartozhat ezen irányelv hatálya alá, mivel arra egyéb uniós jogszabályok vonatkoznak, a tömegközlekedési szolgáltatások és a taxik pedig nemzeti szintű szabályozás hatálya alá tartoznak. Azonban ezen irányelvnek a fogyasztókat a fizetési módok igénybevétele után fizetendő túl magas díjaktól vagy a rejtett költségektől védő rendelkezéseinek vonatkoznia kell a személyszállítási szerződésekre is. Az áruszállítás és az autókölcsönzés tekintetében – melyek szolgáltatások – a fogyasztóknak részesedniük kell az ezen irányelvben biztosított védelemből, az elállási jog kivételével.

(28) A kereskedőkre háruló adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt az irányelvet kisebb értékű áruk üzlethelyiségen kívüli értékesítése vagy kisebb értékű szolgáltatások üzlethelyiségen kívüli nyújtása esetében. A pénzbeli értékhatárt kellően alacsony szinten kell megállapítani annak érdekében, hogy kizárólag a kis jelentőségű vásárlásokat zárják ki az irányelv hatálya alól. Biztosítani kell a tagállamok részére annak lehetőségét, hogy nemzeti jogszabányaikban határozzák meg ezt az értéket, amennyiben az nem haladja meg az 50 EUR-t. Abban az esetben, ha a fogyasztó egyidejűleg kettő vagy több hasonló tárgyú szerződést köt, azok teljes összegét figyelembe kell venni ezen összeghatár alkalmazása céljából.

- (29) A szociális szolgáltatások lényegi megkülönböztető jellemzőkkel bírnak, amelyeket ágazatspecifikus – részben uniós, részben nemzeti szintű – szabályok tükröznek. A szociális szolgáltatások közé tartoznak egyrészt a különösen hátrányos helyzetű vagy alacsony jövedelmű személyek részére nyújtott szolgáltatások, továbbá a szokványos, mindennapos feladatok elvégzésében segítségre szoruló személyek és családok részére nyújtott szolgáltatások, másrészt pedig az összes olyan személy részére nyújtott szolgáltatások, aki élete egy adott szakaszában speciális segítségre, támogatásra, védelemre vagy bátorításra szorul. A szociális szolgáltatások magukban foglalják többek között a gyermekek és a fiatalok részére nyújtott szolgáltatásokat, a családok, az egyedülálló szülők és az időskorú személyek részére biztosított segítségnyújtási szolgáltatásokat, valamint a migránsok részére nyújtott szolgáltatásokat. A szociális szolgáltatásokhoz tartoznak a rövid távú és a tartós ápolási-gondozási szolgáltatások is, például amelyeket házi ápolási-gondozási szolgáltatások keretében, önálló lakhatást segítő létesítményekben és nyugdíjasotthonokban vagy lakóotthonokban („gondozóotthonok”) nyújtanak. Szociális szolgáltatásokat nemcsak az állam nyújthat az állam által megbízott nemzeti, regionális vagy helyi szintű szolgáltatókon keresztül vagy az állam által elismert karitatív szervezetek révén, hanem azokat magánszervezetek is nyújthatják. Ezen irányelv rendelkezései nem megfelelőek a szociális szolgáltatások számára, amelyek ezért nem tartozhatnak a hatálya alá.
- (30) Az egészségügy technikai összetettsége, az általános érdekű szolgáltatások szempontjából betöltött fontos szerepe és jelentős közfinanszírozása miatt külön szabályozást igényel. Az egészségügyi ellátást a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ a következőképpen határozza meg: „olyan egészségügyi szolgáltatás, amelyet egészségügyi szakemberek nyújtanak betegeknek egészségi állapotuk értékelése, fenntartása vagy javítása érdekében, ideértve a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök felírását, kiadását és az azokkal való ellátást”. Az említett irányelv fogalom meghatározása szerint az egészségügyi szakember a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében az általános ellátásért felelős orvos, ápoló, fogorvos, szülésznő, gyógyszerész vagy az egészségügyi ágazatban a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint szabályozott szakmára korlátozott szakmai tevékenységet gyakorló egyéb szakember vagy az ellátás helye szerinti tagállam jogszabályai szerint egészségügyi szakembernek minősülő személy. Ezen irányelv rendelkezései nem megfelelőek az egészségügyi ellátás számára, amely ezért nem tartozhat a hatálya alá.
- (31) A szerencsejáték nem tartozhat ezen irányelv hatálya alá. A szerencsejáték pénzbeli fogadást magában foglaló tevékenység, beleértve a sorsolások játékokat, a játékkaszinókban folytatott szerencsejátékokat és a fogadási ügyleteket. A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy egyéb rendelkezéseket, többek között szigorúbb fogyasztóvédelmi intézkedéseket fogadjanak el e tevékenységek vonatkozásában.
- (32) A többek között a fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra, a szervezett utazási formákra és az időben megosztott használati jogra vonatkozó jelenlegi uniós jogszabályok számos fogyasztóvédelmi szabályt tartalmaznak. Ezért ez az irányelv nem alkalmazandó az e tevékenységekkel kapcsolatos szerződésekre. A pénzügyi szolgáltatások tekintetében arra kell ösztönözni a tagállamokat, hogy az uniós szinten nem szabályozott területekre vonatkozó jogszabályok elfogadásakor az adott terület vonatkozásában már létező uniós jogszabályokat vegyék alapul, oly módon, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak valamennyi fogyasztó és a pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódó valamennyi szerződés tekintetében.
- (33) A kereskedőket kötelezni kell arra, hogy tájékoztassák a fogyasztókat bármely olyan megállapodás előtt, amelynek eredményeként a fogyasztó letétet fizet a kereskedőnek, beleértve az olyan megállapodást is, amelynek során a fogyasztó hitel vagy betéti kártyáján valamely összeget zárolnak.
- (34) A kereskedőnek egyértelmű és átfogó tájékoztatást kell nyújtania a fogyasztó számára, mielőtt a fogyasztót bármely, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződés vagy annak megfelelő ajánlat kötné. E tájékoztatás nyújtásakor a kereskedőnek figyelembe kell vennie azon fogyasztók egyedi szükségleteit, akik szellemi, testi vagy pszichés fogyatékosak, koruk vagy hisztériájuk miatt különösen kiszolgáltatottak oly módon, amelyet a kereskedőnek – ésszerű elvárhatóság mellett – előre kellett látnia. Ezen egyedi szükségletek figyelembevétele azonban nem vezethet a fogyasztóvédelem eltérő szintjeihez.
- (35) A kereskedő által a fogyasztó rendelkezésére bocsátandó információknak kötelezőnek kell lennie, és azt nem lehet módosítani. A szerződő felek számára ugyanakkor biztosítani kell annak lehetőségét, hogy kifejezetten megállapodjanak a későbbiekben kötött szerződés tartalmának módosításáról, például a szállításra vonatkozó rendelkezések tekintetében.
- (36) A távollevők között kötött szerződések esetén a tájékoztatási követelményeket módosítani kell bizonyos eszközök technikai korlátainak, mint például a meghatározott mobiltelefonok képernyőjén megjeleníthető karakterek számára vonatkozó korlátozásoknak vagy a televíziós hirdetések időkorlátjának a figyelembevétele céljából. Ilyen esetekben a kereskedőnek eleget kell tennie a minimális tájékoztatás követelményeinek, és a fogyasztót más információk forráshoz kell irányítani, például díjmentesen hívható telefonszám, közvetlenül és könnyen hozzáférhető, a kereskedő lényeges információt tartalmazó honlapjához vezető internetes hivatkozás biztosításával. A jellegüknek fogva postai úton általában nem visszaküldhető áruk visszaküldésének költségeire vonatkozóan a fogyasztó részére nyújtandó tájékoztatást illetően úgy kell tekinteni, hogy a kereskedő eleget tesz a követelményeknek, ha meghatároz egy szállítót (például azt, amelyet felkért az áru szállítására), és feltüntet egy árat az áru visszaküldése vonatkozásában. Abban az

(1) HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

(2) HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

esetben, ha a kereskedő nem tudja ésszerűen előre kiszámítani az áru visszaküldésének költségeit, például azért, mert a kereskedő nem ajánlja fel, hogy ő maga gondoskodik az áru visszaszállításáról, a kereskedőnek nyilatkozatot kell tennie arról, hogy az ilyen költségeket ki kell fizetni, és hogy a költségek jelentősek lehetnek, továbbá ésszerű becslést kell közölnie a maximális költségről, amelyet a fogyasztónak történő szállítás költségeire alapozhat.

- (37) Mivel távértékesítés esetén a fogyasztó nem tekintheti meg az árut a szerződés megkötése előtt, elállási jogot kell biztosítani számára. Ugyanezen okból a fogyasztó számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az áru jellegének, tulajdonságainak és működésének meghatározásához szükséges mértékben kipróbálhassa és megvizsgálhassa azt az árut, amelyet meg szándékozik vásárolni. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében az esetleges meglepetésszerű értékesítés és/vagy a pszichológiai nyomás miatt kell biztosítani a fogyasztó részére az elállási jogot. A szerződéstől való elállás megszünteti a szerződő feleknek a szerződés teljesítésére vonatkozó kötelezettségeit.
- (38) Az internetes kereskedői oldalaknak legalább a rendelési eljárás elején egyértelműen és olvashatóan jelezniük kell, hogy vannak-e szállítási korlátozások, és hogy milyen fizetési módokat fogadnak el.
- (39) Fontos annak biztosítása, hogy a távollevők között, internetes oldalakon keresztül kötött szerződések esetén a fogyasztónak a megrendelés leadása előtt lehetősége legyen a szerződés fő elemeit teljeskörűen elolvasni és megérteni. Ennek céljából ebben az irányelvben rendelkezni kell arról, hogy ezeket az elemeket a megrendelés leadásának megerősítését kérő rész közvetlen közelében tüntessék fel. Ilyen helyzetekben annak biztosítása is fontos, hogy a fogyasztó meg tudja határozni azon időpontot, amelytől kezdve kötelezettséget vállal arra, hogy fizet a kereskedőnek. Ezért a fogyasztó figyelmét egyértelmű megfogalmazással kifejezetten fel kell hívni arra, hogy a megrendelés elküldése a kereskedőnek való fizetés kötelezettségével jár.
- (40) Az elállási időszakok jelenleg tagállamonként, valamint a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében is eltérő hossza jogbizonytalanságot és a szabályok betartására irányuló költségeket okoz. Azonos elállási időszakot kell alkalmazni valamennyi, távollevők között kötött szerződés esetében. Szolgáltatási szerződések esetében az elállási időszaknak a szerződés megkötésének napjától számított 14 nap elteltével kell lejárnia. Adásvételi szerződések esetében az elállási időszaknak az attól a naptól számított 14 nap elteltével kell lejárnia, amelyen a fogyasztó vagy egy, a szállítótól eltérő, a fogyasztó által megnevezett harmadik fél birtokba veszi az árut; ugyanakkor biztosítani kell a fogyasztó számára, hogy az elállási jogot az áru kiszállítása előtt gyakorolhassa. Ha a fogyasztó egy megrendelésben több árut rendel, de azok szállítása külön-külön történik, az elállási időszaknak attól a naptól számított 14 nap elteltével kell

lejárnia, amikor a fogyasztó birtokba veszi az utolsó darabot. Amennyiben egy árut több tételben vagy darabban szállítanak, az elállási időszak akkor kezdődik, amikor a fogyasztó birtokba veszi az utolsó tételt vagy darabot.

- (41) A jogbiztonság érdekében az ebben az irányelvben szereplő időtartamok kiszámítására az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni. Ezért az ebben az irányelvben tartalmazott valamennyi időszakot naptári napokban kifejezve kell érteni. Amennyiben valamely, napokban kifejezett időtartamot attól az időponttól kell számítani, amikor valamely esemény bekövetkezik vagy valamely cselekményt elvégeznek, akkor azt a napot, amelyen az adott esemény bekövetkezik vagy az adott cselekményt elvégzik, a szóban forgó időtartam számításánál figyelmen kívül kell hagyni.
- (42) Az elállási jogra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek a szerződések megszüntetésére vagy végre nem hajthatóságára, vagy a fogyasztó szerződéses kötelezettségeinek a szerződésben meghatározott időpont előtti teljesítését illető lehetőségére vonatkoznak.
- (43) Ha a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötését megelőzően a kereskedő nem tájékoztatta megfelelően a fogyasztót, akkor az elállási időszakot meg kell hosszabbítani. A jogbiztonság érdekében azonban az elállási időszak időtartamára vonatkozóan 12 hónapos objektív határidőt kell bevezetni.
- (44) A tagállamok között az elállási jog tagállamokban való gyakorlásának módját illetően fennálló eltérések költségeket okoztak a határokon túl értékesítő kereskedők számára. A fogyasztó által esetlegesen használható, összehangolt elállásnyilatkozat-minta bevezetése egyszerűsíti az elállási folyamatot, és jogbiztonságot teremt. Ezen okok miatt a tagállamoknak tartózkodniuk kell az uniós nyilatkozatmintával kapcsolatos formai előírások bővítésétől, például a betűméretre vonatkozóan. A fogyasztó számára ugyanakkor továbbra is lehetővé kell tenni, hogy az elállásra vonatkozó döntéséről szóló nyilatkozatát saját megfogalmazásában tegye meg, feltéve, hogy a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntése a kereskedő számára egyértelmű. Egy levél, egy telefonhívás vagy az áru egyértelmű magyarázattal való visszaküldése megfelelhet ennek a követelménynek, de a fogyasztónak kell bizonyítania, hogy elállási jogát az ezen irányelvben előírt határidőn belül gyakorolta. Ezért a fogyasztó érdeke, hogy elállását tartós adathordozón közölje a kereskedővel.

⁽¹⁾ HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

- (45) Mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy sok fogyasztó és kereskedő előnyben részesíti a kereskedő honlapján keresztül történő kommunikációt, a kereskedők számára lehetővé kell tenni, hogy biztosíthassák a fogyasztók számára az elektronikus elállási minta kitöltésének lehetőségét. Ebben az esetben a kereskedőnek gondoskodnia kell az átvétel azonnali visszaigazolásáról, például e-mailben.
- (46) Ha a fogyasztó a szerződéstől eláll, a kereskedőnek vissza kell térítenie a fogyasztótól kapott teljes összeget, beleértve az áruknak a kereskedő által a fogyasztóhoz történő eljuttatásának költségeit is. A visszatérítésre nem kerülhet sor utalványok formájában, kivéve, ha a fogyasztó az eredeti ügyletben utalványokat használt, vagy azokat kifejezetten elfogadta. Amennyiben a fogyasztó kifejezetten valamely meghatározott szállítási módot választ (például 24 órás sürgősségi szállítást), jöllehet a kereskedő alacsonyabb szállítási díjjal járó hagyományos és általában elfogadható szállítási módot javasolt, a fogyasztónak kell viselnie az e két szállítási mód díja közötti különbséget.
- (47) Néhány fogyasztó az árunak a jellege, tulajdonságai és működése megállapításához szükséges időtartamnál hosszabb használatát követően gyakorolja elállási jogát. Ebben az esetben a fogyasztó nem veszítheti el elállási jogát, azonban felelősséggel tartozik az áru esetleges értékcsökkenéséért. A fogyasztónak az árut annak jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapítása céljából ugyanúgy kell kezelnie és megvizsgálnia, ahogyan azt az üzletben engedélyeznék a számára. Például a fogyasztó csak felfróbálhatja az adott ruhadarabot, de nem hordhatja azt. Következésképpen a fogyasztónak az elállási időszak során kellő gondossággal kell kezelnie és megvizsgálnia az árut. A fogyasztót elállás esetén terhelő kötelezettségek nem tarthatják vissza a fogyasztót attól, hogy elállási jogát gyakorolja.
- (48) A fogyasztó köteles a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntése kereskedővel való közlésétől számított 14 napon belül visszaküldeni az árut. Az olyan helyzetekre, amikor a kereskedő vagy a fogyasztó nem teljesíti az elállási jog gyakorlására vonatkozó kötelezettségeket, a nemzeti jogszabályokban ezen irányelvnek megfelelően megállapított szankciókat és a szerződési jog rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (49) Az elállási jog tekintetében meg kell határozni bizonyos kivételeket, mind a távollevők között, mind az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések tekintetében. Az elállási jog például meghatározott áruk vagy szolgáltatások jellege miatt is célszerűtlen lehet. Ez érvényes például a spekulatív célú szerződések megkötését követően hosszú idő elteltével szállított borokra, ahol az érték a piac ingadozásainak a függvénye (primőr borok). Az elállási jog nem vonatkozhat a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően vagy egyértelműen személyre szabottan, mérték után készített termékekre (például függönyök), sem pedig az üzemanyag-ellátásra, amely olyan árura vonatkozik, amely jellegénél fogva a kiszállítást követően nem különíthető el más árutól. Az elállási jog gyakorlása szintén célszerűtlen lehet egyes olyan szolgáltatások esetében is, amikor a szerződés megkötése olyan kapacitás lekötését jelenti, amelyet – az elállási jog gyakorlása esetén – a kereskedőnek nehéz lenne kihasználnia. Ez a helyzet állna fenn például a szállodai és üdülőhelyi foglalások, vagy a kulturális és sporteseményekre való helyfoglalások esetében.
- (50) A fogyasztó számára abban az esetben is biztosítani kell az elállási jog gyakorlásának lehetőségét, ha az elállási időszak letelte előtt kérte a szolgáltatás nyújtását. Másrésztől biztosítani kell, hogy amennyiben a fogyasztó gyakorolja elállási jogát, a kereskedő megfelelő anyagi ellenszolgáltatásban részesüljön az általa nyújtott szolgáltatásért. Az arányos összeg kiszámításának a szerződésben megállapított áron kell alapulnia, hacsak a fogyasztó nem mutatja ki, hogy a teljes összeg önmagában véve is aránytalan, amely esetben a fizetendő összeget a szolgáltatás piaci értéke alapján kell kiszámítani. A piaci értéket egy másik kereskedő által végzett ugyanolyan szolgáltatás árával összehasonlítva kell meghatározni a szerződéskötéskor. Ennélfogva ha a fogyasztó azt kéri, hogy a szolgáltatás teljesítése az elállási időszak letelte előtt kezdődjön meg, távollevők között kötött szerződések esetében ezt kifejezetten kérnie kell, az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében pedig tartós adathordozón kell kérnie. A kereskedőnek hasonlóképpen tartós adathordozón kell tájékoztatnia a fogyasztót a már nyújtott szolgáltatásokkal arányos költségek megfizetésére vonatkozó kötelezettségéről. Azon szerződések esetében, amelyek tárgya mind áru, mind pedig szolgáltatás, az árukra ezen irányelv áruk visszaküldésére vonatkozó rendelkezéseit, a szolgáltatásokra pedig a szolgáltatásokra vonatkozó megtérítési szabályokat kell alkalmazni.
- (51) A fogyasztók által tapasztalt legfőbb nehézségek és a kereskedőkkel folytatott viták egyik fő forrása az áruk szállítása, beleértve az elveszett vagy aállítás során megsérült árukat és a késedelmes vagy részleges szállítást is. Ennélfogva célszerű egyértelművé tenni és harmonizálni aállítás időpontjára vonatkozó nemzeti szabályokat. Aállítás helyének és módjának, valamint az áruk tulajdonjogának átruházására és az ezen átruházás időpontjára vonatkozó feltételeket meghatározó szabályoknak továbbra is a nemzeti jog hatálya alá kell tartozniuk, és ennélfogva ezen irányelv e kérdéseket nem érinti. Aállításra vonatkozó, ezen irányelvben rögzített szabályoknak magukban kell foglalniuk annak lehetőségét is, hogy a fogyasztó harmadik fél részére engedélyezze, hogy a nevében birtokba vegye az árukat vagy átvegye az azok feletti rendelkezést. Az áruk feletti rendelkezés akkor valósul meg, ha a fogyasztó vagy a fogyasztó által megjelölt harmadik személy tulajdonosként képes az áruk használatára vagy azok újbóli értékesítésére (például miután kézhez kapta a kulcsokat vagy a tulajdoni okmányok birtokába jutott).

- (52) Adásvételi szerződések esetében az áru leszállítása többféle módon történhet, vagy azonnal, vagy egy későbbi időpontban. Ha a felek nem egyeztek meg adott szállítási időpontban, a kereskedőnek a lehető leghamarabb, de minden esetben a szerződés megkötésétől számított 30 napon belül kell az árut leszállítani. A késedelmes leszállításra vonatkozó szabályoknak figyelembe kell venniük azt is, ha a kereskedő által kifejezetten a fogyasztó részére gyártandó vagy beszerzendő árukról van szó, amelyeket a kereskedő csak jelentős veszteséggel tud újrahasznosítani. Ennélfogva ennek az irányelvnek olyan szabályt is kell tartalmaznia, amely bizonyos körülmények fennállása esetén további ésszerű időtartamot biztosít a kereskedő számára. Amennyiben a kereskedő elmulasztotta a fogyasztóval történt megállapodás szerinti időpontban leszállítani az árut, a fogyasztónak a szerződés felmondását megelőzően fel kell szólítania a kereskedőt az áru ésszerű határidőn belüli leszállítására, és jogosultnak kell lennie a szerződés felmondására, ha a kereskedő a további ésszerű időtartamon belül sem szállítja le az árut. Ez a szabály azonban nem vonatkozhat arra az esetre, amikor a kereskedő megtagadta az áru leszállítását, valamint olyan körülmények fennállása esetén sem alkalmazható, amikor a szállítási határidő döntő fontosságú, például az esküvő előtt leszállítandó menyasszonyi ruha esetében. Szintén nem alkalmazandó olyan körülmények fennállása esetén, amikor a fogyasztó tájékoztatja a kereskedőt annak alapvető fontosságáról, hogy a leszállítás legkésőbb a megadott időpontban megtörténjen. E célból a fogyasztó használhatja a kereskedő ezen irányelvnek megfelelően megadott elérhetőségi adatait. Ezekben a konkrét esetekben, ha a kereskedő nem szállítja le időre az árut, a fogyasztó részére biztosítani kell annak lehetőségét, hogy azonnali hatállyal felmondja a szerződést az eredetileg megállapodott szállítási határidő leteltét követően. Ez az irányelv nem sérti az arra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, hogy a fogyasztónak milyen módon kell értesítenie a kereskedőt a szerződés felmondására irányuló szándékáról.
- (53) Azon túlmenően, hogy a fogyasztónak jogában áll a szerződés felmondása abban az esetben, ha a kereskedő nem szállítja le az árut ezen irányelvnek megfelelően, a fogyasztó – az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően – a helyzet orvoslásának egyéb módjait is igénybe veheti, például a kereskedő számára a teljesítésre további időtartamot biztosíthat, követelheti a szerződés teljesítését, visszatarthatja a fizetendő összeget és kártérítést kérhet.
- (54) A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 52. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy – a verseny ösztönzésének és a hatékony fizetési eszközök igénybevétele előmozdításának szükségessége figyelemmel – megtiltsák vagy korlátozzák a kereskedők azon jogát, hogy díjat terheljenek a fogyasztókra. Minden esetben meg kell tiltani a kereskedőknek, hogy az általuk az adott bizonyos fizetési módok igénybevétele után fizetendő díjat meghaladó díjat terheljenek a fogyasztókra.
- (55) Miután a kereskedő továbbította az árut a fogyasztónak, az áru elveszése vagy sérülése esetén vita tárgyát képezheti, hogy a kárveszély átszállására mely időpontban kerül sor. Ennélfogva ezen irányelvnek rendelkeznie kell arról, hogy a fogyasztó számára védelmet kell biztosítani az áru elveszésével vagy megsérülésével kapcsolatos mindenfajta kockázattal szemben azt megelőzően, hogy az áru a birtokába jut. A fogyasztót védeni kell az árunak a kereskedő által szervezett vagy végzett szállítása során, abban az esetben is, ha a fogyasztó egy konkrét szállítási módot választott a kereskedő által felkínált lehetőségek közül. Mindamellet, ez a rendelkezés nem vonatkozhat az olyan szerződésekre, amelyek esetében a fogyasztó saját maga szállítja el az árut vagy az áru elszállítására fuvarozót kér fel. A kárveszély átszállásának időpontját illetően a fogyasztó részéről az áru birtokbavételét akkor kell megvalósultnak tekinteni, amikor a fogyasztó az árut kézhez kapta.
- (56) A nemzeti jog értelmében a fogyasztók szerződéses jogainak védelmében jogosan érdekeltnek tekintendő személyeket vagy szervezeteket fel kell jogosítani arra, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal szemben eljárást kezdeményezhessenek olyan bíróság, vagy közigazgatási hatóság előtt, amely hatáskörrel rendelkezik a panaszok elbírálására vagy megfelelő bírósági eljárások megindítására.
- (57) Szükséges, hogy a tagállamok meghatározzák az ezen irányelv megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítsák azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (58) A fogyasztót nem foszthatják meg a számára ezen irányelv által biztosított védelemtől. Amennyiben a szerződésre alkalmazandó jog egy harmadik ország joga, az 593/2008/EK rendeletet kell alkalmazni annak megállapítására, hogy a fogyasztó jogosult-e ezen irányelv által biztosított védelemre.
- (59) A tagállamokkal és az érdekelt felekkel történő konzultációt követően a Bizottságnak meg kell találnia a legmegfelelőbb módot annak biztosítására, hogy az értékesítés helyén valamennyi fogyasztó tájékoztatást kapjon a jogairól.
- (60) Mivel a nem kért értékesítést – amely a fogyasztó számára, a fogyasztó kérése nélküli áruszállításból vagy szolgáltatásnyújtásból áll – a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) ⁽²⁾ tiltja, nem rendelkezik azonban szerződéses jogorvoslatról, ezért bele kell foglalni ezen irányelvbe azt a szerződéses jogorvoslatot, amely az ilyen kértlen szállítás vagy szolgáltatás esetében mentesíti a fogyasztót bármely ellenszolgáltatás nyújtása alól.

⁽¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

- (61) Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽¹⁾ már szabályozza a nem kívánt tájékoztatást és magas szintű fogyasztóvédelmet biztosít. Ennélfogva a 97/7/EK irányelvnek ugyanerre a kérdésre vonatkozó rendelkezései nem szükségesek.
- (62) Helyénvaló, hogy a Bizottság a belső piacot gátló akadályok észlelése esetén felülvizsgálja az irányelvet. A Bizottságnak a felülvizsgálat során kiemelt figyelmet kell fordítania a tagállamok részére biztosított azon lehetőségre, hogy adott nemzeti rendelkezéseket bevezessenek vagy fenntartsanak, többek között a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ és a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ bizonyos területein. Ezen felülvizsgálat a Bizottságnak az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatát eredményezheti; ezen javaslat magában foglalhatja egyéb fogyasztóvédelmi jogszabályok módosítását is azon kötelezettségeknek megfelelően, amelyeket a Bizottság a fogyasztóvédelmi politikai stratégiában a meglévő uniós vívmányok felülvizsgálatára vonatkozóan vállalt a magas szintű közösségi fogyasztóvédelem megvalósítása érdekében.
- (63) A 93/13/EGK és az 1999/44/EK irányelvet akként kell módosítani, hogy a tagállamok számára előírják azt, hogy adott nemzeti rendelkezések bizonyos területeken történő elfogadásáról tájékoztassák a Bizottságot.
- (64) A 85/577/EGK és a 97/7/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (65) Mivel ennek az irányelvnek a célját, nevezetesen a fogyasztóvédelem magas szintjének elérésén keresztül a belső piac megfelelő működéséhez való hozzájárulást tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (66) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (67) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽⁴⁾ 34. pontjával összhangban a

tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára és az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és azokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy közelíti a fogyasztók és kereskedők között kötött szerződésekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések bizonyos vonatkozásait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenysége körén;
2. „kereskedő”: bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el;
3. „áru”: bármely ingóság, kivéve a végrehajtás vagy más bírósági intézkedés alapján értékesített ingóságokat; az irányelv értelmében árunak minősül a víz, gáz és a villamos energia is, amennyiben korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre;
4. „a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően elkészített áru”: bármely olyan nem előre gyártott áru, amelynek elkészítése a fogyasztó egyéni választásán vagy döntésén alapul;
5. „adásvételi szerződés”: bármely olyan szerződés, amelynek értelmében a kereskedő átruhazza vagy vállalja, hogy átruhazza a fogyasztóra valamely áru tulajdonjogát, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti annak vételárát; az adásvételi szerződések vonatkozhatnak árukra és szolgáltatásokra egyaránt;

⁽¹⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽²⁾ HL L 95., 1993.4.21., 29. o.

⁽³⁾ HL L 171., 1999.7.7., 12. o.

⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

6. „szolgáltatási szerződés”: az adásvételi szerződéstől eltérő bármely olyan szerződés, amelynek alapján a kereskedő a fogyasztó részére szolgáltatást nyújt vagy szolgáltatás nyújtását vállalja, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti a szolgáltatás árát;
7. „távollévők között kötött szerződés”: a kereskedő és a fogyasztó között áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül – a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával – kötött szerződés;
8. „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés”: a kereskedő és a fogyasztó között kötött bármely olyan szerződés,
- amelyet a kereskedő és fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett, a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen kötöttek meg;
 - amelyre vonatkozóan a fogyasztó tett ajánlatot az a) pontban említettekkel azonos körülmények között;
 - amelyet a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával közvetlenül azt követően kötöttek meg, hogy a kereskedő – a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett – személyesen és egyénileg kapcsolatba lépett a fogyasztóval a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen; vagy
 - amelyet a kereskedő által szervezett olyan út során kötöttek meg, amelynek célja vagy eredménye áruknak vagy szolgáltatásoknak a fogyasztó számára történő népszerűsítése és értékesítése;
9. „üzlethelyiség”:
- bármely ingatlan kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő a tevékenységét állandó jelleggel folytatja; vagy
 - bármely ingó kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő a tevékenységét rendszeres jelleggel folytatja;
10. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a kereskedő számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését;
11. „digitális tartalom”: digitális formában előállított vagy szolgáltatott adat;
12. „pénzügyi szolgáltatás”: bármely banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatás;
13. „nyilvános árverés”: olyan értékesítési módszer, amelynek során a kereskedő az árukat vagy a szolgáltatásokat az árverésvezető által lefolytatott átlátható, versenyszerű licitálás keretében kínálja a fogyasztóknak, akik személyesen megjelennek vagy lehetőséget kapnak arra, hogy személyesen megjelenjenek az árverésen, és amelyen a sikeres licitáló köteles megvenni az árut vagy a szolgáltatást;
14. „jótállás”: a kereskedőnek vagy valamely gyártónak („a jótállásra kötelezett”) a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenő bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt;
15. „járulékos szerződés”: olyan szerződés, amelynek révén a fogyasztó távollévők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéshez kapcsolódó árukhoz vagy szolgáltatásokhoz jut hozzá, és a kereskedő vagy harmadik fél az említett árukat vagy szolgáltatásokat az ezen harmadik fél és a kereskedő közötti megállapodás alapján biztosítja.

3. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv – az irányelv rendelkezései által meghatározott feltételek szerint és mértékben – kereskedők és fogyasztók között kötött szerződésekre alkalmazandó. Az irányelv víz, gáz, villamos energia vagy távfűtés – akár közszolgáltatók általi – szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó, amennyiben e termékeket szerződés alapján biztosítják.

(2) Ha ezen irányelv bármely rendelkezése ellentétes valamely más, konkrét ágazatot szabályozó uniós jogi aktus rendelkezésével, az adott ágazatra az utóbbi uniós jogi aktus rendelkezése irányadó és alkalmazandó.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon szerződésekre:

- amelyek tárgya többek között a szociális lakáshoz jutással, a gyermekgondozással és az arra állandó vagy ideiglenes jelleggel rászoruló családoknak vagy személyeknek nyújtott támogatással – ideértve a tartós ápolást-gondozást is – kapcsolatos szociális szolgáltatás;
- amelyek tárgya a 2011/24/EU irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott egészségügyi ellátás, akár egészségügyi intézményben, akár azon kívül nyújtják azt;
- amelyek szerencsejátékokkal – köztük sorsjátékokkal, kaszinós játékokkal és fogadási ügyletekkel – kapcsolatos, pénzbeli értékkel bíró fogadással járnak;

- d) amelyek tárgya pénzügyi szolgáltatás;
- e) amelyek tárgya ingatlanok vagy ingatlanokkal kapcsolatos jogok megszerzése, illetve létrehozása vagy átruházása;
- f) amelyek tárgya új épületek építése, meglévő épületek jelentős átalakítása, valamint lakóépületek lakáscélú bérbeadása;
- g) amelyek a szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak;
- h) amelyek a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó szerződések egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről szóló, 2009. január 14-i 2008/122/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak;
- i) amelyeket a tagállamok jogszabályai szerint köztisztviselő foglalkoztatva, akinek törvényben előírt kötelezettsége, hogy független és pártatlan legyen és átfogó jogi felvilágosítás révén biztosítsa, hogy a fogyasztó a szerződést csak alapos jogi megfontolás után, jogi következményeinek ismeretében kösse meg;
- j) amelyek tárgya élelmiszereknek, italoknak és egyéb, a háztartásban mindennapi fogyasztásra szánt termékeknek a kereskedő által a fogyasztó lakhelyére, tartózkodási helyére vagy munkahelyére történő, gyakori és rendszeres szállítása;
- k) amelyek tárgya személyszállítási szolgáltatás, kivéve a 8. cikk (2) bekezdését, valamint a 19. és 22. cikket;
- l) amelyeket árusítóautomata vagy automatizált üzlethelyiség alkalmazásával kötnek;
- m) amelyeket távközlési szolgáltatókkal nyilvános távbeszélő állomás igénybevétele útján kötnek nyilvános távbeszélő állomás igénybevétele céljából vagy telefon-, internet- vagy faxösszeköttetés egyszeri igénybevétele céljából.

(4) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák ezt az irányelvet, és az irányelvnek megfelelő nemzeti rendelkezéseket sem tartanak fenn vagy vezetnek be az üzlethelyiségen kívül kötött olyan szerződésekre, amelyek esetében a fogyasztó által fizetendő összeg nem haladja meg az 50 EUR-t. A tagállamok nemzeti jogszabályaikban alacsonyabb értékhatárt is meghatározhatnak.

⁽¹⁾ HL L 158., 1990.6.23., 59. o.

⁽²⁾ HL L 33., 2009.2.3., 10. o.

(5) Ezen irányelv nem érinti az általános nemzeti szerződési jogot, így a szerződések érvényességére, létrejöttére vagy joghatására vonatkozó szabályokat, amennyiben általános szerződési jogi kérdéseket ezen irányelv nem szabályoz.

(6) Ezen irányelv nem akadályozza a kereskedőket abban, hogy a fogyasztóknak olyan szerződéses megállapodásokat ajánljanak, amelyek az ebben az irányelvben nyújtottnál nagyobb védelmet biztosítanak.

4. cikk

A harmonizáció szintje

Ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be nemzeti jogukba az ebben az irányelvben megállapított rendelkezésektől eltérő – ideértve az eltérő szintű fogyasztóvédelmet biztosító szigorúbb vagy kevésbé szigorú – rendelkezéseket.

II. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA TÁVOLLEVŐK KÖZÖTT VAGY ÜZLETHELYISÉGEN KÍVÜL KÖTÖTT SZERZŐDÉSEKTŐL ELTÉRŐ SZERZŐDÉSEK ESETÉBEN

5. cikk

Tájékoztatási követelmények távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződésektől eltérő szerződések esetében

(1) A fogyasztót a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződés vagy annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és közérthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről, ha ezen információk a körülmények alapján nem nyilvánvalóak:

- a) az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai, az adathordozónak és az árunak vagy szolgáltatásnak megfelelő mértékben;
- b) a kereskedő azonosító adatai, úgymint kereskedői neve, letelepedési helyének postai címe és telefonszáma;
- c) az áru vagy szolgáltatás adóval növelt teljes ára, vagy – amennyiben az áru vagy a szolgáltatás jellegéből adódóan az árat nem lehet előre ésszerűen kiszámítani – az ár kiszámításának módja, valamint adott esetben az összes fuvardíj, szállítási vagy postaköltség, illetve, amennyiben e költségeket nem lehet ésszerűen előre kiszámítani, annak a ténynek a feltüntetése, hogy esetlegesen további költségek merülhetnek fel;
- d) adott esetben a fizetés, a szállítás és a teljesítés feltételei, az a határidő, amelyen belül a kereskedő vállalja, hogy leszállítja az árut vagy teljesíti a szolgáltatást, valamint a kereskedő panaszkezelési módja;

- e) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztetésen túl az értékesítés utáni szolgáltatások és adott esetben a jótállás megléte és feltételei;
- f) adott esetben a szerződés időtartama, illetve ha a szerződés határozatlan időre szól, vagy automatikusan meghosszabbodik, a szerződés felmondásának feltételei;
- g) adott esetben a digitális tartalom működése, beleértve az alkalmazandó műszaki védelmi intézkedéseket is;
- h) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen vonatkozó interoperabilitása a kereskedő ismereteinek vagy a kereskedőtől ésszerűen elvárható ismereteknek megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre és a távfűtés szolgáltatására, valamint a nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalmak szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó.

(3) A tagállamok nem kötelesek alkalmazni az (1) bekezdést azon szerződésekre, amelyek a mindennapi élet ügyleteit foglalják magukban, és amelyeket közvetlenül a szerződéskötés időpontjában teljesítenek.

(4) Az e cikk hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában a tagállamok további, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó követelményeket fogadhatnak el vagy tarthatnak fenn.

III. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS AZ ELÁLLÁSI JOG A TÁVOLLEVŐK KÖZÖTT ÉS AZ ÜZLETHELYISÉGEN KÍVÜL KÖTÖTT SZERZŐDÉSEK ESETÉBEN

6. cikk

Tájékoztatási követelmények a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében

(1) A fogyasztót a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és érthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről:

- a) az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai, az adathordozónak és az árunak vagy szolgáltatásnak megfelelő mértékben;
- b) a kereskedő azonosító adatai, úgymint kereskedői neve;

- c) a kereskedő letelepedési helyének postai címe, valamint telefonszáma, faxszáma és e-mail címe – ha van –, hogy a fogyasztó gyorsan és hatékonyan kapcsolatba tudjon lépni vele, továbbá adott esetben annak a kereskedőnek a földrajzi címe és azonosító adatai, akinek a nevében eljár;
- d) ha a c) pont szerint megadott címétől eltérő, a kereskedő üzleti tevékenysége helyének postai címe, és adott esetben annak a kereskedőnek a postai címe, akinek a nevében eljár, ahova a fogyasztó a panaszait címezheti;
- e) az áru vagy szolgáltatás adóval növelt teljes ára vagy – amennyiben az áru vagy szolgáltatás jellegéből adódóan az árat nem lehet előre ésszerűen kiszámítani – az ár kiszámításának módja, valamint adott esetben az összes fuvardíj, szállítási vagy postaköltség és minden egyéb költség, vagy – amennyiben e díjak előzetes kiszámítására nincs mód – annak közlése, hogy további ilyen jellegű díjak merülhetnek fel. Határozatlan időre szóló vagy előfizetést magában foglaló szerződés esetében a teljes ár a számlázási időszakra vonatkozó teljes díjat tartalmazza. Átalánydíjas szerződés esetén a teljes ár egyúttal a teljes havi költséget is jelenti. Amennyiben a teljes díjat nem lehet előre kiszámítani, a fogyasztót tájékoztatni kell az ár kiszámításának módjáról;
- f) a szerződés megkötéséhez alkalmazott távközlő eszköz használatának díja, ha azt az alaplábjától eltérően állapítják meg;
- g) a fizetés, a szállítás és a teljesítés feltételei, az a határidő, amelyen belül a kereskedő vállalja, hogy leszállítja az árut vagy teljesíti a szolgáltatást, valamint adott esetben a kereskedő panaszkezelési módja;
- h) elállási jog fennállása esetén az említett jog gyakorlásának a 11. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei, határideje és a vonatkozó eljárások, valamint az I. melléklet B. részében meghatározott elállásnyilatkozat-minta;
- i) adott esetben arról, hogy elállás esetén az áru visszaküldésének költségét és távollevők között kötött szerződések esetében – amennyiben az áru jellegénél fogva a szokásos postai úton nem küldhető vissza – az áru visszaküldésének költségét a fogyasztónak kell viselnie;
- j) arról, hogy a fogyasztó a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően köteles megtéríteni a kereskedő ésszerű költségeit, ha a 7. cikk (3) bekezdése vagy a 8. cikk (8) bekezdése szerinti kérelem benyújtását követően gyakorolja elállási jogát;
- k) arról, hogy a fogyasztót nem illeti meg az elállási jog, amennyiben elállási jog a 16. cikk értelmében nem gyakorolható, illetve adott esetben azokról a körülményekről, amelyek teljesülése esetén a fogyasztó elveszti elállási jogát;

- l) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztető;
- m) adott esetben az értékesítés utáni ügyfélszolgálati és egyéb szolgáltatások, valamint a jótállás megléte és feltételei;
- n) adott esetben arról, hogy rendelkezésre állnak-e vonatkozó, a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott magatartási kódexek, illetve hogyan kérhető másolat belőlük;
- o) adott esetben a szerződés időtartama, illetve ha a szerződés határozatlan időre szól vagy automatikusan meghosszabbodik, a szerződés felmondásának feltételei;
- p) adott esetben a fogyasztó kötelezettségeinek szerződés szerinti legrövidebb időtartama;
- q) adott esetben a kereskedő kérésére a fogyasztó által fizetendő vagy biztosítandó letét vagy egyéb pénzügyi biztosíték megléte és feltételei;
- r) adott esetben a digitális tartalmak működése, beleértve az alkalmazandó műszaki védelmi intézkedéseket is;
- s) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen vonatkozó interoperabilitása a kereskedő ismereteinek vagy a kereskedőtől ésszerűen elvárható ismereteknek megfelelően;
- t) adott esetben peren kívüli panasztételi és jogorvoslati mechanizmus igénybevételének lehetősége, amelyek kötelezőek a kereskedőre nézve, valamint az ehhez való hozzáférés módja.

(2) Az (1) bekezdés a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre és a távfűtés szolgáltatására, valamint a nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalmak szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó.

(3) Nyilvános árverés esetén az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett információ helyettesíthető az árverésvezető megfelelő adataival.

(4) Az (1) bekezdés h), i) és j) pontjában említett információt az I. melléklet A. részében meghatározott elállási mintatájékoztató útján is meg lehet adni. A kereskedő teljesíti az (1) bekezdés h), i) és j) pontjában meghatározott tájékoztatási követelményeket, ha a fogyasztó rendelkezésére bocsátja e tájékoztató megfelelően kitöltött példányát.

(5) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés szerves részét képezi és nem módosítható, kivéve, ha a szerződő felek erről kifejezetten megállapodnak.

(6) Amennyiben a kereskedő nem tett eleget az (1) bekezdés e) pontjában említett, további díjakra és egyéb költségekre vagy az (1) bekezdés i) pontjában említett, az áruk visszaküldésének költségeire vonatkozó tájékoztatási követelményeknek, a fogyasztó nem köteles megfizetni az említett díjakat és költségeket.

(7) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek saját nemzeti jogukba a szerződésekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó nyelvi követelményeket annak érdekében, hogy a tájékoztatás könnyen érthető legyen a fogyasztó számára.

(8) Az ezen irányelvben előírt tájékoztatási követelmények kiegészítik a 2006/123/EK irányelvben és a 2000/31/EK irányelvben előírt tájékoztatási követelményeket, és nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy az említett irányelvekkel összhangban további tájékoztatási követelményeket írjanak elő.

Az első albekezdés sérelme nélkül, ha a 2006/123/EK irányelv vagy a 2000/31/EK irányelv valamely, a tájékoztatás tartalmára vagy formájára vonatkozó rendelkezése ellentmond ezen irányelv valamely rendelkezésének, akkor ezen irányelv rendelkezése alkalmazandó.

(9) Az e fejezetben meghatározott tájékoztatási követelmények teljesítésének bizonyítása a kereskedőt terheli.

7. cikk

Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések formai követelményei

(1) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekre vonatkozóan a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információt a fogyasztóval papíron vagy – amennyiben a fogyasztó beleegyezik – más tartós adathordozón közli. Az említett információt olvasható módon és egyszerű, közérthető nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

(2) A kereskedő átadja a fogyasztónak az aláírt szerződés másolatát vagy a szerződés visszaigazolását papíron vagy – a fogyasztó beleegyezése esetén – más tartós adathordozón, valamint adott esetben átadja a fogyasztó által a 16. cikk m) pontja szerint adott előzetes kifejezett hozzájárulásra és tudomásul vevő nyilatkozatra vonatkozó visszaigazolást.

(3) Amennyiben a fogyasztó azt akarja, hogy a szolgáltatás teljesítése, illetve a víz-, gáz- vagy villamosenergia-szolgáltatás – amennyiben azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtési szolgáltatás a 9. cikk (2) bekezdésében megállapított elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek kérnie kell, hogy a fogyasztó erre vonatkozó kifejezett kérelmét tartós adathordozón nyújtsa be.

(4) Az olyan üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekre vonatkozóan, amelyek esetében a fogyasztó kifejezetten kérte a kereskedő szolgáltatásait olyan javítások vagy karbantartás elvégzése céljából, amelyeket illetően a kereskedő és a fogyasztó azonnal teljesíti szerződéses kötelezettségeit, és amelyek esetében a fogyasztó által fizetendő összeg nem haladja meg a 200 EUR-t;

a) a kereskedő papíron vagy – a fogyasztó beleegyezése esetén – más tartós adathordozón közli a fogyasztóval a 6. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett információkat, továbbá az árat vagy az ár kiszámításának módját, a teljes árra vonatkozó becsléssel együtt. A kereskedő közli a 6. cikk (1) bekezdésének a), h) és k) pontjában említett információt, azonban a fogyasztó kifejezett beleegyezése esetén dönthet úgy is, hogy azt nem adja át papíron vagy más tartós adathordozón;

b) a szerződés ezen cikk (2) bekezdés szerinti visszaigazolása tartalmazza a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információkat.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt a bekezdést.

(5) A tagállamok nem írhatnak elő a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó további formai követelményeket az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesüléséhez.

8. cikk

A távollevők között kötött szerződések formai követelményei

(1) A távollevők közötti szerződések vonatkozásában a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információkat – világosan és közérthető nyelven – a fogyasztóval közli, vagy a fogyasztó rendelkezésére bocsátja az alkalmazott távközlő eszközöknek megfelelő módon. Amennyiben az említett tájékoztatást tartós adathordozón bocsátják rendelkezésre, annak olvashatónak kell lennie.

(2) Ha az elektronikus úton megkötendő, távollevők közötti szerződés fizetési kötelezettséget keletkeztet a fogyasztó számára, a kereskedő egyértelműen és jól látható módon, valamint közvetlenül a megrendelés fogyasztó általi megtétele előtt felhívja a fogyasztó figyelmét a 6. cikk (1) bekezdésének a), e), o) és p) pontjában előírt információkra.

A kereskedő gondoskodik arról, hogy a fogyasztó a megrendelés megtételekor kifejezetten tudomásul vegye, hogy a rendelés fizetési kötelezettséget von maga után. Ha a megrendelés megtétele gomb vagy hasonló funkció aktiválásával jár, a gombot vagy hasonló funkciót könnyen olvasható módon „fizetési kötelezettséggel járó megrendelés” vagy ennek megfelelő, egyértelműen megfogalmazott felirattal kell ellátni, amely jelzi, hogy a megrendelés a kereskedő javára teljesítendő fizetési kötelezettséget von maga után. Amennyiben a kereskedő nem tartotta be az ezen albekezdésben foglaltakat, a szerződés vagy a megrendelés a fogyasztót nem köti.

(3) Az internetes kereskedői oldalaknak legkésőbb a rendelési eljárás elején egyértelműen és olvashatóan jelezniük kell, hogy vannak-e szállítási korlátozások, és hogy milyen fizetési módokat fogadnak el.

(4) Ha a szerződést olyan távközlő eszköz alkalmazásával kötik meg, amelyen az információk megjelenítésére korlátozott hely vagy idő áll rendelkezésre, az ilyen szerződés megkötése előtt a kereskedő az alkalmazott eszköz útján közli legalább az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságaira, a kereskedő azonosító adataira, a teljes árra, az elállási jogra, a szerződés időtartamára és – amennyiben a szerződés határozatlan időre szól – a szerződés felmondásának feltételeire vonatkozó, a 6. cikk (1) bekezdésének a), b), e), h) és o) pontjában említett, szerződéskötést megelőző információkat. A 6. cikk (1) bekezdésében említett további információkat a kereskedő megfelelő módon, e cikk (1) bekezdésével összhangban bocsátja a fogyasztó rendelkezésére.

(5) A (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a kereskedő telefonon hívja fel a fogyasztót távollevők közötti szerződés megkötése céljából, a telefonbeszélgetés elején tájékoztatja a fogyasztót azonosító adatairól, adott esetben azon személy azonosító adatairól, akinek a nevében telefonál, valamint a telefonhívás kereskedelmi céljáról.

(6) A távollevők között telefonon megkötendő szerződések esetében a tagállamok előírhatják, hogy a kereskedő köteles visszaigazolni az ajánlatot a fogyasztó számára, akit az ajánlat csak azt követően kötelez, hogy azt aláírta vagy írásban jelezte egyetértését. A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ilyen visszaigazolást tartós adathordozón kell biztosítani.

(7) A kereskedő a távollevők közötti szerződés megkötését követően – ésszerű időn belül, de legkésőbb az áruk leszállításának időpontjában vagy a szolgáltatás teljesítésének megkezdésekor – tartós adathordozón visszaigazolást ad a fogyasztónak a megkötött szerződésről. Az említett visszaigazolás tartalmazza:

a) a 6. cikk (1) bekezdésében említett információkat, kivéve, ha a kereskedő már a távollevők közötti szerződés megkötése előtt közölte ezen információkat a fogyasztóval tartós adathordozón; és

b) adott esetben a fogyasztó által a 16. cikk m) pontja szerint adott előzetes kifejezett hozzájárulásra és tudomásul vevő nyilatkozatra vonatkozó visszaigazolást.

(8) Amennyiben a fogyasztó azt akarja, hogy a szolgáltatás teljesítése, illetve a víz-, gáz-, villamosenergia-szolgáltatás – amennyiben azokat nem korlátozott volumenben vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtési szolgáltatás a 9. cikk (2) bekezdésében megállapított elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek kérnie kell, hogy a fogyasztó erre vonatkozóan kifejezett kérelmet nyújtson be.

(9) Ez a cikk nem sérti a 2000/31/EK irányelv 9. és 11. cikkében meghatározott, az elektronikus szerződések megkötésére, illetve az elektronikus ajánlattételre vonatkozó rendelkezéseket.

(10) A tagállamok nem írhatnak elő a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó további formai követelményeket az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesüléséhez.

9. cikk

Elállási jog

(1) Azon esetet kivéve, amikor a 16. cikkben említett kivételek alkalmazandók, a fogyasztó 14 napon belül indoklás nélkül elállhat a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől, anélkül, hogy a 13. cikk (2) bekezdésében és a 14. cikkben előírtakon kívül más költség terhelné.

(2) A 10. cikk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében említett elállási időszak az alábbiaktól számított 14 nap:

a) szolgáltatási szerződés esetében a szerződés megkötésének napja;

b) adásvételi szerződés esetében az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy átveszi az árukat, vagy

i. abban az esetben, ha a fogyasztó több árut rendelt egyetlen megrendelésben, és ezeket külön szállítják le, az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az utolsó árut átveszi;

ii. több tételből vagy darabból álló áru szállítása esetén az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az utolsó tételt vagy árut átveszi;

iii. áruk meghatározott időszakon belüli rendszeres leszállítására vonatkozó szerződés esetében az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az első árut átveszi;

c) víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződés esetében a szerződés megkötésének napja.

(3) A tagállamok nem tiltják meg, hogy a szerződő felek az elállási időszak alatt teljesítsék szerződésből adódó kötelezettségeiket. Mindazonáltal az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a tagállamok fenntarthatják azon hatályos

nemzeti jogszabályait, amelyek a szerződéskötést követő meghatározott időszakban megtiltják a kereskedő számára az ellenértéknek a fogyasztótól való beszedését.

10. cikk

Az elállási jogra vonatkozó tájékoztatás elmulasztása

(1) Ha a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt, a fogyasztó részére az elállási jogáról nyújtandó tájékoztatást elmulasztotta, a 9. cikk (2) bekezdésében foglaltak értelmében az elállási időszak az eredeti elállási időszak lejártá után 12 hónappal jár le.

(2) Amennyiben a kereskedő a 9. cikk (2) bekezdésében említett naptól számított 12 hónapon belül megadta a fogyasztónak az e cikk (1) bekezdésében előírt tájékoztatást, az elállási időszak az azon napot követő 14 nap elteltével jár le, amelyen a fogyasztó megkapta ezen tájékoztatást.

11. cikk

Az elállási jog gyakorlása

(1) A fogyasztó az elállási időszak lejártá előtt tájékoztatja a kereskedőt a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről. E célból a fogyasztó:

a) felhasználhatja az I. melléklet B. részében található elállási-nyilatkozat-mintát; vagy

b) bármilyen más, egyértelmű nyilatkozatba foglalhatja a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntését.

Az elállásnyilatkozat-mintára vonatkozóan a tagállamok nem írhatnak elő az I. melléklet B. részében meghatározottaktól eltérő formai követelményeket.

(2) A fogyasztó a 9. cikk (2) bekezdésében és a 10. cikkben említett elállási időszakon belül gyakorolja elállási jogát, ha az elállási jog gyakorlására vonatkozó értesítést a fogyasztó ezen időszak lejártá előtt megküldi.

(3) A kereskedő az (1) bekezdésben említett lehetőségeken kívül biztosíthatja a fogyasztó számára az I. melléklet B. részében foglalt elállásnyilatkozat-minta vagy bármely más, egyértelmű nyilatkozat elektronikus úton történő kitöltését és benyújtását a kereskedő honlapján. Ezekben az esetekben a kereskedő tartós adathordozón, haladéktalanul közli a fogyasztóval az elállás kézhezvételének visszaigazolását.

(4) A fogyasztót terheli annak bizonyítása, hogy az elállási jogot e cikkkel összhangban gyakorolta.

12. cikk

Az elállás joghatásai

Az elállási jog gyakorlása megszünteti a felek kötelezettségeit:

- a) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés teljesítésére vonatkozóan; vagy
- b) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötésére vonatkozóan, amennyiben a fogyasztó tette az ajánlatot.

13. cikk

A kereskedő kötelezettségei elállás esetén

(1) A kereskedő késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb attól a naptól számított 14 napon belül visszatéríti a fogyasztó által megfizetett teljes összeget, beleértve adott esetben a szállítás költségeit is, amikor a 11. cikknek megfelelően értesül a fogyasztó azon döntéséről, hogy eláll a szerződéstől.

A kereskedő az első albekezdésben említett visszatérítést a fogyasztó által az eredeti ügylet során igénybe vett fizetési móddal megegyező módon hajtja végre, kivéve, ha az ettől való eltérésbe a fogyasztó kifejezetten beleegyezik, és amennyiben a fogyasztót az ezen visszatérítésből adódóan semmilyen díj nem terheli.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a fogyasztó kifejezetten a legkevesbé költségös szokásos szállítási módtól eltérő szállítási módot választ, a kereskedő nem köteles visszatéríteni az ebből eredő többletköltségeket.

(3) Adásvételi szerződések esetében a kereskedő – amennyiben nem vállalta, hogy az árut maga szállítja vissza – mindaddig visszatárhathatja a visszatérítést, amíg vissza nem kapta az árut, vagy amíg a fogyasztó bizonyítékot nem szolgáltat arra vonatkozóan, hogy azt visszaküldte; a kettő közül a korábbi időpontot kell figyelembe venni.

14. cikk

A fogyasztó kötelezettségei elállás esetén

(1) A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a fogyasztó indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb attól a naptól számított 14 napon belül, amelyen a 11. cikkkel összhangban értesítette a kereskedőt a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről, visszaküldi az árukat vagy átadja azokat a kereskedőnek vagy a kereskedő által az áruk átvételére felhatalmazott személynek, kivéve, ha a kereskedő vállalta, hogy az árukat maga szállítja vissza. A fogyasztó a határidőt akkor tartja be, ha a 14 napos időszak letelte előtt visszaküldi az árukat.

A fogyasztó kizárólag az áruk visszaküldésének közvetlen költségét viseli, kivéve, ha a kereskedő vállalta e költség viselését,

vagy ha a kereskedő elmulasztotta tájékoztatni a fogyasztót arról, hogy ezeket neki kell viselnie.

Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében, amennyiben az árut a szerződés megkötésekor leszállították a fogyasztó otthonába, a kereskedő saját költségén szállítja vissza az árut, ha az természeténél fogva nem küldhető vissza a szokásos postai úton.

(2) A fogyasztó csak az áruk jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapításához szükséges kezeléssel adódó értékcsökkenést meghaladó értékcsökkenésért felel. A fogyasztó semmi esetre sem felel az áru értékcsökkenéséért, amennyiben a kereskedő az elállási jogról szóló, a 6. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt tájékoztatást elmulasztotta.

(3) Ha a fogyasztó a 7. cikk (3) bekezdése, illetve a 8. cikk (8) bekezdése szerinti kérelmet követően gyakorolta elállási jogát, köteles a szerződésben meghatározott szolgáltatások összességéhez arányosan viszonyuló, az elállási joga gyakorlásának a kereskedővel való közlése időpontjáig arányosan teljesített szolgáltatásért járó összeget megfizetni. A fogyasztó által arányosan fizetendő összeget a szerződésben megállapított teljes ár alapján kell kiszámítani. Amennyiben a teljes ár túlzottan magas, az arányos összeget az addigi teljesítés piaci értéke alapján kell kiszámítani.

(4) A fogyasztó nem viseli az alábbiak költségeit:

a) a szolgáltatások teljesítése, a víz-, gáz-, villamosenergia-ellátás – amennyiben azokat nem korlátozott volumenben vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtés teljes vagy részleges költségei, amennyiben:

i. a kereskedő elmulasztotta közölni a 6. cikk (1) bekezdésének h) vagy j) pontjában előírt információkat; vagy

ii. a fogyasztó nem kérte kifejezetten a 7. cikk (3) bekezdésének és a 8. cikk (8) bekezdésének megfelelően a szolgáltatás nyújtásának az elállási időszak alatti megkezdését; vagy

b) a nem tárgyi adathordozón szállított digitális tartalom szállításának teljes vagy részleges költségei, amennyiben:

i. a fogyasztó előzetesen nem járult hozzá kifejezetten ahhoz, hogy a teljesítés a 9. cikkben említett 14 napos időszak letelte előtt megkezdődjön;

ii. a fogyasztó nem nyilatkozott annak tudomásulvételéről, hogy a hozzájárulás megadásával elveszti elállási jogát; vagy

iii. a kereskedő elmulasztotta megadni a 7. cikk (2) bekezdésében vagy a 8. cikk (7) bekezdésében előírt visszajáratást.

(5) A 13. cikk (2) bekezdésében és az e cikkben meghatározott esetek kivételével a fogyasztót az elállási jog gyakorlásának következményeként semmilyen felelősség nem terheli.

15. cikk

Az elállási jog gyakorlásának joghatásai a járulékos szerződések tekintetében

(1) A fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkének sérelme nélkül, ha a fogyasztó a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől való elállási jogát az ezen irányelv 9–14. cikkével összhangban gyakorolja, bármely járulékos szerződés automatikusan megszűnik a fogyasztót terhelő bármely költség nélkül, kivéve az ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdésében vagy 14. cikkében foglalt esetet.

(2) A tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg az ilyen szerződések megszűnésére vonatkozóan.

16. cikk

Az elállási jog alóli kivételek

A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a tagállamok nem írják elő a 9–15. cikkben megállapított elállási jogot az alábbiakra vonatkozóan:

- a) szolgáltatási szerződések esetében a szolgáltatás maradéktalan teljesítése után, amennyiben a teljesítés a fogyasztó kifejezett előzetes beleegyezésével és annak tudomásulvételével kezdődött meg, hogy elveszíti elállási jogát, amint a kereskedő maradéktalanul teljesítette a szerződést;
- b) olyan áruk vagy szolgáltatások értékesítése esetében, amelyek ára a kereskedő által nem befolyásolható módon a pénzügyi piacoknak az elállási időszak alatt is lehetséges ingadozásaitól függ;
- c) a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően elkészített vagy egyértelműen a fogyasztó személyére szabott áruk értékesítése esetében;
- d) romlandó vagy minőségüket rövid ideig megőrző áruk értékesítése esetében;
- e) olyan lezárt csomagolású áruk értékesítése esetében, amelyek egészségvédelmi vagy higiéniai okokból a csomagolás szállítást követő felbontása után nem küldhetők vissza;
- f) olyan áruk értékesítése esetében, amelyek jellegüknél fogva a kiszállítást követően szétválaszthatatlanul keverednek más termékekkel;

g) alkoholtartalmú italok értékesítése esetében, amelyeknek az áráról az adásvételi szerződés megkötésekor állapodtak meg, azonban leszállításukra csak 30 nap múlva kerülhet sor, és amelyek tényleges értéke a kereskedő által nem befolyásolható módon a piaci ingadozásoktól függ;

h) olyan szerződések esetében, amelyeknél a fogyasztó kifejezetten kérte a kereskedőt, hogy keresse fel abból a célból, hogy sürgős javítási vagy karbantartási munkálatokat végezzen. Ha az ilyen kiszállás alkalmából a kereskedő a fogyasztó által kifejezetten kért szolgáltatásokon és a karbantartás vagy javítás elvégzéséhez felhasznált cserealkatrészeket felül kínál szolgáltatásokat vagy árukat, ezekre a kiegészítő szolgáltatásokra vagy árukra már vonatkozik az elállási jog;

i) a lezárt csomagolásban lévő hang-, illetve képfelvétel, valamint lezárt számítástechnikai szoftver értékesítése esetében, ha a szállítás után a csomagolást felbontották;

j) hírlap, folyóirat és magazin értékesítése esetében, az előfizetési szerződések kivételével;

k) nyilvános árverésen megkötött szerződések esetében;

l) szállásnyújtás esetében a lakáscélú szolgáltatás kivételével, áru fuvarozás, autókölcsönzés, étkeztetés vagy szabadidős tevékenységekhez kapcsolódó szolgáltatások esetében, amennyiben a szerződésben meghatározott teljesítési időpontot vagy időszakot kötöttek ki;

m) nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom értékesítése esetében, amennyiben a teljesítést a fogyasztó előzetes kifejezett hozzájárulásával kezdték meg, aki tudomásul vette, hogy ezáltal elveszíti elállási jogát.

IV. FEJEZET

EGYÉB FOGYASZTÓI JOGOK

17. cikk

Hatály

(1) A 18. és 20. cikk az adásvételi szerződésekre alkalmazandó. Ezek a cikkek nem alkalmazandók a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre, a távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződésekre, illetve a nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződésekre.

(2) A 19., 21. és 22. cikk alkalmazandó az adásvételi és a szolgáltatási szerződésekre, valamint a víz, gáz, távfűtés vagy digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződésekre.

⁽¹⁾ HL L 133., 2008.5.22., 66. o.

18. cikk

Szállítás

(1) A szállítási idő tekintetében a felek közötti eltérő megállapodás hiányában a kereskedő a szerződés megkötését követően indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb 30 napon belül leszállítja az árukat, a fogyasztó birtokába vagy rendelkezése alá bocsátva azokat.

(2) Amennyiben a kereskedő nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy a fogyasztóval kötött megállapodás szerinti időben vagy az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül leszállítsa az árukat, a fogyasztó felszólítja a körülményeknek megfelelő póthatáridőn belüli teljesítésre. Ha a kereskedő e póthatáridőn belül nem szállítja le az árut, a fogyasztó jogosult felmondani a szerződést.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az olyan adásvételi szerződésekre, amelyek esetében a kereskedő megtagadta az áruk leszállítását, vagy amelyek esetében a teljesítési határidő betartása a szerződés megkötéséhez kapcsolódó valamennyi körülmény figyelembevételével alapvető fontosságú, illetve amelyek esetében a fogyasztó a szerződés megkötése előtt tájékoztatja a kereskedőt annak alapvető fontosságáról, hogy a leszállítás legkésőbb a megadott időpontig vagy a megadott időpontban megtörténjen. Ezekben az esetekben, amennyiben a kereskedő nem szállítja le az árukat a fogyasztóval megállapodott időpontban, vagy az (1) bekezdésben foglaltak szerint, a fogyasztó jogosult azonnali hatállyal felmondani a szerződést.

(3) A szerződés felmondása esetén a kereskedő haladéktalanul visszatéríti a szerződéssel összefüggésben kifizetett teljes összeget.

(4) A fogyasztó a szerződés (2) bekezdés szerinti felmondásán túl a nemzeti jogszabályokban biztosított egyéb jogorvoslati lehetőségekkel is élhet.

19. cikk

A fizetési eszköz használati díjai

A tagállamok megtiltják a kereskedőknek, hogy az általuk az adott fizetési mód igénybevétele után fizetendő díjat meghaladó díjat terheljenek a fogyasztókra.

20. cikk

A kárveszély átszállása

Olyan szerződések esetében, amelyeknél a kereskedő elküldi az árukat a fogyasztónak, az áruk elveszésének vagy sérülésének kockázata akkor száll át a fogyasztóra, amikor a fogyasztó vagy az általa kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél birtokba vette az árukat. Ugyanakkor, a kárveszély a szállítónak történő átadáskor – a fogyasztó szállítóval szembeni jogainak sérelme nélkül – átszáll a fogyasztóra, amennyiben a szállítót a fogyasztó bízta meg a szállítással, és a kiválasztott szállítót nem a kereskedő ajánlotta.

21. cikk

Telefonos kapcsolat

A tagállamok biztosítják, hogy ha a kereskedő telefonvonalat használ a megkötött szerződés céljaira történő kapcsolattartásra, akkor a fogyasztót – amennyiben ő lép kapcsolatba a kereskedővel – az alaplíjnál magasabb összeg ne terhelje.

Az első albekezdés nem érinti a távközlési szolgáltatók azon jogát, hogy az ilyen hívásokért díjat számítsanak fel.

22. cikk

Többletösszegek fizetése

Ha a kereskedő a megegyezés szerinti, a fő szerződéses kötelezettsége teljesítéséért járó ellenértéken felül további pénzbeli követeléssel él, a fogyasztót mindaddig nem köti a szerződés, illetve az ajánlat, amíg e többletösszeg megfizetéséhez kifejezetten hozzá nem járult. Ha a kereskedő nem kapta meg a fogyasztó kifejezett hozzájárulását, azonban arra következtetett azon alapértelmezett opciók alkalmazása útján, amelyeket a fogyasztónak a többletösszeg fizetésének elkerülése érdekében el kell utasítania, a fogyasztó jogosult az így kifizetett összeg visszatérítésére.

V. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok gondoskodnak az irányelv betartását biztosító megfelelő és hatékony eszközökről.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközök olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a következő, a nemzeti jogszabályok által meghatározott egy vagy több szerv a nemzeti jog szerint eljárást kezdeményezhessen bíróság vagy hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság előtt az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának biztosítása érdekében:

- a) köztestületek vagy képviselők;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) jogos érdekből eljáró szakmai szervezetek.

24. cikk

Shankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján meghozott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó shankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek végrehajtásuk érdekében. Az előírt shankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok 2013. december 13-ig értesítik a Bizottságot ezen rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik az ezeket érintő esetleges módosításokról.

25. cikk

Az irányelv kötelező jellege

Ha a szerződésre alkalmazandó jog valamely tagállam joga, a fogyasztó nem mondhat le azokról a jogairól, amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések biztosítanak számára.

Azok a szerződési feltételek, amelyek szerint a fogyasztó közvetlenül vagy közvetve lemond az ezen irányelvből eredő jogokról, illetve elfogadja azok korlátozását, nem kötelezők a fogyasztóra nézve.

26. cikk

Tájékoztatás

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket, hogy a fogyasztókat és a kereskedőket tájékoztassák az ezen irányelvet a belső jogukba átültető nemzeti rendelkezésekről, és adott esetben arra ösztönzik a kereskedőket és a magatartási kódexeknek a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének g) pontjában meghatározott felelőseit, hogy tájékoztassák a fogyasztókat magatartási kódexeikről.

27. cikk

Nem kért értékesítés

Az áruk, víz, gáz, villamos energia, távfűtés vagy digitális tartalom nem kért szállítása, illetve szolgáltatások nem kért nyújtása esetében a fogyasztó mentesül bármely ellenszolgáltatás nyújtása alól a 2005/29/EK irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében és I. mellékletének 29. pontjában szereplő tilalom értelmében. Ilyen esetekben a fogyasztói válasz hiánya az ilyen kértlen szállítást vagy szolgáltatásnyújtást követően nem jelent beleegyezést.

28. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok 2013. december 13-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Az ezen intézkedések szövegét dokumentumok formájában haladéktalanul közlik a Bizottsággal. A Bizottság e dokumentumokat a 30. cikkben említett jelentés céljaira használja fel.

Ezeket az intézkedéseket a tagállamok 2014. június 13-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit 2014. június 13-i követően kötött szerződésekre kell alkalmazni.

29. cikk

Jelentéstételi követelmények

(1) Amennyiben valamely tagállam él a 3. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (7) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (6) bekezdésében és a 9. cikk (3) bekezdésében foglalt szabályozási lehetőségekkel, úgy arról, valamint a későbbi változásokról 2013. december 13-ig tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel az említett tájékoztatás tekintetében.

30. cikk

A Bizottság jelentése és felülvizsgálat

A Bizottság 2016. december 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. E jelentésnek kifejezetten ki kell térnie ezen irányelv rendelkezéseinek értékelésére a digitális tartalom tekintetében, ideértve az elállási jogot is. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni az irányelvnek a fogyasztói jogok terén tapasztalható fejleményekhez való hozzáigazítása céljából.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Hatályon kívül helyezés

A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és a 2005/29/EK és a 2007/64/EK irányelvvel módosított 85/577/EGK és 97/7/EK irányelv 2014. június 13-val hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban értelmezendők.

⁽¹⁾ HL L 271., 2002.10.9., 16. o.

32. cikk

A 93/13/EGK irányelv módosítása

A 93/13/EGK irányelv a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam a 8. cikkel összhangban rendelkezéseket fogad el, arról, valamint annak minden későbbi változásáról tájékoztatja a Bizottságot, így különösen, ha az említett rendelkezések:

— a tisztességtelenség vizsgálatát kiterjesztik az egyedi tárgyalások tárgyát képező szerződési feltételekre és az ár vagy díjazás megfelelőségére, vagy

— a tisztességtelennek tekintendő szerződési feltételek felsorolását tartalmazzák.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel az említett tájékoztatás tekintetében.”

33. cikk

Az 1999/44/EK irányelv módosítása

Az 1999/44/EK irányelv a következő cikkel egészül ki:

*„8a. cikk***Jelentéstételi követelmények**

(1) Amennyiben egy tagállam a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban az 5. cikk (1)–(3) bekezdésében, valamint a

7. cikk (1) bekezdésében említett fogyasztóvédelmi rendelkezéseknél szigorúbb rendelkezéseket fogad el, úgy erről, valamint minden későbbi változásról tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel a tagállamok által szolgáltatott tájékoztatás tekintetében.”

34. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

35. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

M. DOWGIELEWICZ

I. MELLÉKLET

Az elállási jog gyakorlására vonatkozó információk

A. Elállási tájékoztató minta

Elállási jog

Önnek 14 napon belül joga van indokolás nélkül elállni e szerződéstől.

Az elállási időszak az [1]. naptól számított 14 nap elteltével jár le.

Ha Ön elállási jogát gyakorolni kívánja, az e szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről egyértelmű nyilatkozatban (postán, faxon vagy e-mailben küldött levél útján) értesítenie kell bennünket [2]. Ön felhasználhatja a mellékletben található elállásnyilatkozat-mintát, ez azonban nem kötelező. [3]

Az elállási határidő betartása céljából elegendő, ha Ön ezen időtartam lejárta előtt elküldi az elállás jogának gyakorlására vonatkozó értesítést.

Az elállás joghatásai

Ha Ön eláll ettől a szerződéstől, az Öntől beérkezett minden kifizetést haladéktalanul, de legkésőbb az Ön e szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről szóló értesítésének kézhezvételétől számított 14 napon belül visszatérítünk, ideértve a szállítási költséget is (kivéve azokat a többletköltségeket, amelyek az általunk felkínált, legolcsóbb szokásos szállítási módtól az Ön döntése alapján történő eltérésből adódnak.) A visszatérítés során ugyanazt a kifizetési módot alkalmazzuk, mint amelyet Ön az eredeti ügylet során alkalmazott, kivéve, ha Ön más kifizetési módhoz kifejezetten beleegyezését adja; mindenesetre ezen visszatérítés következményeképpen Önt semmilyen díj nem terheli. [4]

[5]

[6]

Kiegészítési útmutató:

[1]. Illessze be a következő, idézőjelbe tett szövegek egyikét:

- a) szolgáltatási szerződések vagy víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szállítására vonatkozó szerződések esetében: „amelyen a szerződés megkötésre került.”;
- b) adásvételi szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az árukat.”;
- c) amennyiben a fogyasztó több árut rendelt egyetlen szerződésben, és ezeket külön szállítják: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az utolsó árut.”;
- d) több tételből vagy darabból álló áru leszállítására vonatkozó szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az utolsó árutételt vagy darabot.”;
- e) valamely áru meghatározott időszakon belüli rendszeres leszállítására vonatkozó szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az első árut.”

[2]. Illessze be az Ön nevét, postai címét, és – ha van – telefonszámát, faxszámát és e-mail címét.

[3]. Ha Ön lehetőséget ad a fogyasztónak arra, hogy elektronikusan, az Ön weboldalán töltsse ki és nyújtsa be elállási nyilatkozatát, illessze be a következő szöveget: „Az elállásnyilatkozat-mintát vagy bármely más egyértelmű nyilatkozatot Ön weboldalunkon elektronikusan is kitöltheti és benyújthatja [beillesztendő az internetes cím]. Ha Ön emellett dönt, úgy az elállás kézhezvételét tartós adathordozón (például e-mailben) késedelem nélkül visszaigazoljuk Önnek.”

[4]. Olyan adásvételi szerződések esetében, amelyekben Ön nem ajánlotta fel, hogy az árukat elállás esetén Ön visszaszállítja, illessze be a következő szöveget: „A visszatérítést mindaddig visszatárhathatjuk, amíg vissza nem kaptuk az árukat, vagy Ön bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy azokat visszaküldte: a kettő közül a korábbi időpontot kell figyelembe venni.”

5. Ha a fogyasztó a szerződés alapján árut vett át:

a) az alábbiak egyike beillesztendő:

— „Az árutat visszaszállítjuk Öntől.”, vagy

— „Ön köteles az árutat indokolatlan késedelem nélkül, de a szerződéstől való elállására vonatkozó értesítés számunkra történő megküldésétől számított 14 napnál semmiféleképpen sem később visszaküldeni vagy az alábbi címen leadni: ... [ide adott esetben az áru átvételére Ön által feljogosított személy nevét és postai címét kell beilleszteni]. Ön akkor tartja be a határidőt, ha a 14 napos időszak letelte előtt visszaküldi az árutat.”

b) illessze be:

— „Az áruk visszaküldésének költségeit mi viseljük.”,

— „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét Ön viseli.”,

— Amennyiben – távollevők között kötött szerződések esetében – Ön nem ajánlja fel az áruk visszaküldési költségének viselését, és az áruk jellegükből fakadóan szokásos postai küldeményben nem adhatók fel: „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét – azaz ... [illessze be az összeget] EUR szállítási költséget – Ön viseli.”; vagy amennyiben az áruk visszaküldési költségét ésszerűen nem lehet előre kiszámítani: „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét Ön viseli. E költségek legmagasabb becsült összege ... [illessze be az összeget] EUR.”, vagy

— amennyiben – üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetében – az áruk jellegükből fakadóan szokásos postai küldeményben nem adhatók fel, és a szerződés megkötésekor kerültek leszállításra a fogyasztó otthonába: „Az árutat saját költségünkön, magunk szállítjuk vissza.”; és

c) illessze be: „Ön kizárólag akkor vonható felelősségre az árukban bekövetkezett értékcsökkenésért, ha az az áruk jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapításához szükségessé vált eltérő kezelés miatt következett be.”

6. Szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződések, illetve víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szállítására vonatkozó szerződések esetében az alábbi szöveget illessze be: „Ha Ön azt kérte, hogy az elállási időszakon belül kezdődjön meg a szolgáltatásnyújtás/a víz/gáz/villamos energia/távfűtés szolgáltatása [nem kívánt törölni], akkor Önnek ki kell fizetnie számunkra a szerződésben meghatározott szolgáltatások összességéhez arányosan viszonyuló, az e szerződéstől való elállása velünk való közlésének időpontjáig arányosan teljesített szolgáltatásért járó összeget.”

B. Elállásnyilatkozat-minta

(csak a szerződéstől való elállási szándék esetén töltsse ki és juttassa vissza)

— Címzett: ide a kereskedőnek saját nevét, postai címét, és – ha van – telefonszámát, faxszámát és e-mail címét kell beilleszteni):

— Alulírott/ak (*) kijelenti/k, hogy alulírott/ak (*) eláll/nak (*) az alábbi áruk adásvételétől (*)/az alábbi szolgáltatás igénybevételeitől (*)

— Megrendelés időpontja (*)/átvétel időpontja (*)

— Fogyasztó(k) neve

— Fogyasztó(k) címe

— A fogyasztó(k) aláírása (kizárólag írásban történő értesítés esetén)

— Kelt

(*) A nem kívánt rész törölni.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk		A 2. cikk 8. és 9. pontjával, valamint a 16. cikk h) pontjával együttesen értelmezett 3. cikk
	1. cikk	A 2. cikk 7. pontjával együttesen értelmezett 1. cikk
2. cikk		2. cikk, 1. és 2. pont
	2. cikk, 1. pont	2. cikk, 7. pont
	2. cikk, 2. pont	2. cikk, 1. pont
	2. cikk, 3. pont	2. cikk, 2. pont
	2. cikk, 4. pont, első mondat	2. cikk, 7. pont
	2. cikk, 4. pont, második mondat	—
	2. cikk, 5. pont	—
3. cikk, (1) bekezdés		3. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a) pont		3. cikk, (3) bekezdés, e) és f) pont
3. cikk, (2) bekezdés, b) pont		3. cikk, (3) bekezdés, j) pont
3. cikk, (2) bekezdés, c) pont		—
3. cikk, (2) bekezdés, d) pont		3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
3. cikk, (2) bekezdés, e) pont		3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
3. cikk, (3) bekezdés		—
	3. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, l) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, harmadik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, m) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, negyedik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, e) és f) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, ötödik francia bekezdés	A 2. cikk 13. pontjával együttesen értelmezett 6. cikk, (3) bekezdés, valamint 16. cikk, k) pont
	3. cikk, (2) bekezdés, első francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, j) pont
	3. cikk, (2) bekezdés, második francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, f) pont (lakóépületek lakáscélú bérbeadása), g) pont (szervezett utazás), h) pont (időben megosztott használati jog), k) pont (személyszállítás meghatározott kivételekkel) és 16. cikke l) pont (az elállási jog alóli kivételek)
4. cikk, első mondat		6. cikk, (1) bekezdés, b), c) és h) pont, 7. cikk, (1) és (2) bekezdés
4. cikk, második mondat		6. cikk, (1) bekezdés, a) pont és 7. cikke (1) bekezdés
4. cikk, harmadik mondat		6. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, negyedik mondat		10. cikk
	4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	6. cikk, (1) bekezdés, b) és c) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
	4. cikk, (1) bekezdés, c) pont	6. cikk, (1) bekezdés, e) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, d) pont	6. cikk, (1) bekezdés, e) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, e) pont	6. cikk, (1) bekezdés, g) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, f) pont	6. cikk, (1) bekezdés, h) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, g) pont	6. cikk, (1) bekezdés, f) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, h) pont	—
	4. cikk, (1) bekezdés, i) pont	6. cikk, (1) bekezdés, o) és p) pont
	4. cikk, (2) bekezdés	A 8. cikk (1), (2) és (4) bekezdésével együttesen értelmezett 6. cikk, (1) bekezdés
	4. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
	5. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
	5. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, m) pont
	6. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés, 10. cikk, 13. cikk, (2) bekezdés, 14. cikk
	6. cikk, (2) bekezdés	13. cikk és 14. cikke (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés
	6. cikk, (3) bekezdés, első francia bekezdés	16. cikk, a) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, második francia bekezdés	16. cikk, b) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, harmadik francia bekezdés	16. cikk, c) és d) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, negyedik francia bekezdés	16. cikk, i) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, ötödik francia bekezdés	16. cikk, j) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, hatodik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, c) pont
	6. cikk, (4) bekezdés	15. cikk
	7. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés (az adásvételi szerződésekre vonatkozóan)
	7. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
	7. cikk, (3) bekezdés	—
	8. cikk	—
	9. cikk	27. cikk
	10. cikk	— (ugyanakkor lásd a 2002/58/EK irányelv 13. cikkét)
	11. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (3) bekezdés, a) pont	6. cikk, (9) bekezdés a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher; a többire vonatkozóan: —
	11. cikk, (3) bekezdés, b) pont	24. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (4) bekezdés	—
	12. cikk, (1) bekezdés	25. cikk
	12. cikk, (2) bekezdés	—
	13. cikk	3. cikk, (2) bekezdés
	14. cikk	4. cikk

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
	15. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (4) bekezdés	30. cikk
	16. cikk	26. cikk
	17. cikk	—
	18. cikk	34. cikk
	19. cikk	35. cikk
5. cikk, (1) bekezdés		9. és 11. cikk
5. cikk, (2) bekezdés		12. cikk
6. cikk		25. cikk
7. cikk		13., 14. és 15. cikk
8. cikk		4. cikk

A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről”) ⁽¹⁾ melléklete	Az alábbi jogi aktusra való hivatkozásként kell értelmezni
(2) és (11) bekezdés	Ez az irányelv

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.